

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20676/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца ОДС „ ЕПС ДИСТРИБУЦИЈА“ д.о.о. Београд, Огранак електродистрибуције у Врању, кога заступа Милан Петровић, адвокат из ..., против туженог АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Владимир Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1579/22 од 21.03.2023. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1579/22 од 21.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1579/22 од 21.03.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Бујановцу П 213/22 од 28.04.2022. године, у ставу првом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неовлашћено преузете електричне енергије за период од 29.05.2017. године до 29.11.2017. године, исплати 208.630,00 динара са законском затезном каматом од 13.02.2018. године до исплате, док је тужбени захтев од досуђеног до траженог износа (за износ од 46.793,35 динара са каматом), одбијен као неоснован. (став 1. изреке другостепене пресуде). Преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.000,00 динара (став 2. изреке). Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка (став 3. изреке).

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 др закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.04.2018. године. Вредност предмета спора износи 255.422,35 динара, из чега следи да је реч о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена. При томе, није од утицаја што је првостепена пресуда преиначена јер се у спору мале вредности не примењује члан 403. став 2. тачка 2.ЗПП, према коме је ревизија увек дозвољена кад другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић